

صادرات میوه و ترهبار

امکان سرمایه‌گذاری برای نوین‌سازی تولید آنها را فراهم می‌سازد

اشاره^{۱۰}

تولید و تجارت، دو بازوی قوی توسعه پایدار اقتصادی است که با برنامه‌ریزی علمی و جامع و با نگاه به رویکردهای جهانی من تواند سرانجامی موفقیت‌آمیز داشته باشد. مطالعه دقیق روی اقلیم‌ها، شرایط آب و هوایی، خاک، تجهیزات و فناوری موجود و قابل حصول و استعدادهای لیروی انسانی، زمینه‌هایی را در فعالیت‌های اقتصادی پویا و با بازده مناسب پیش روی می‌دهد که من تواند برای سال‌ها درآمد ارزی، رشد تولید ملی و اشتغال کافی را تضمین کند.

بخشن کشاورزی بدون توجه به مطالعات لازم در خصوص توانمندی‌ها، استعدادهای بالقوه و بالفعل، روند تفاصلی بازارهای جهانی و برنامه‌ریزی مناسب و جامع نمی‌تواند به تولید محصولات قابل رقابت در عرصه بین‌المللی نایل آید و در نهایت ورشکستگی کشاورزان، نابودی این بخش و مهاجرت‌های بی‌رویه به شهرها و اشتغال کاذب را به دنبال خواهد داشت. از این رو مطالعه جامع در این زمینه و تدوین برنامه‌ای همه‌جانبه برای پیره‌گیری از مزیت‌های نسبی موجود و قابل خلق در بخش کشاورزی ضروری است.

در خصوص مزیت‌های تولید و تجارت محصولات با غی و جالیزی ایران و مشکلات فراروی این بخش، خبرنگار نشریه «بررسی‌های بازارگانی» با آقای دکتر حمید برادران شرکا، رئیس دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی گفت‌وگویی دارد که با هم من خواهیم.

■ آیا برای میوه و ترهبار ایران
در ضمن چون هنوز کشاورزی ایران به
ایران به محصولات شیمیایی و
ویژه‌ای برخوردار است.

«قیمت» در صادرات غیرنفی از اهمیت
مشتری در بازارهای جهانی وجود دارد؟
۱) به نظر من، در بخش محصولات
کشاورزی، ایران به لحاظ قیمت و
کیفیت، دارای موقعیت ممتازی است.
بسیار خوب باشد و طعم میوه ایران
بسطور اصولی دو عامل «کیفیت» و
زبانزد خاص و عام باشد.

از نظر من، در بخش محصولات
کشاورزی ایران باعث شده
است کیفیت محصولات با غی و جالیزی
مورد استفاده قرار می‌گیرد، وابسته
نیست، سلامت میوه و ترهبار ایران در
حد بالایی است.

میوه و ترهبار از تولید تا صادرات	
را به کلی از دست می‌دهد، در صورتی خوبی خواهد داشت. انار ایران امروز در زاپن بازار بسیار خوبی پیدا کرده است، طوری که یک انار با کیفیت عالی حدود ۱۰۰۰ین قیمت دارد.	از سوی دیگر، به دلیل وجود انرژی و کارگر ارزان و نیز پایین بودن قیمت زمین‌های کشاورزی، قیمت تمام شده محصولات کشاورزی در حدی است که به راحتی می‌تواند در بازارهای جهانی رقابت کند.
حمل کالا به بازارهای عربی منطقه به دلیل نزدیکی به ایران هزینه پایین دارد، اما باید استانداردهای لازم رعایت شود.	■ به نظر شما استاندارد و رعایت اصول بهداشتی و نیز بسته‌بندی میوه ایرانی باب بازارهای خارجی است؟
■ وضعیت تولید میوه و ترهبار با توجه به کشت سنتی آن در ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟	استاندارد و رعایت اصول بهداشتی به همراه بسته‌بندی میوه‌های تازه برای صادرات، اهمیت زیادی دارد و در این موارد باید فعالیت بیشتری صورت گیرد.
۱۱ به طور اصولی، کالاهای بخش کشاورزی به دلیل آنکه قیمت پایین دارند، تکافوی هزینه‌های کشاورزان و باغداران را نمی‌کند. در این رهگذر شاید صادرات این گونه محصولات به ویژه میوه و ترهبار بهترین عامل برای تأمین هزینه‌های توین سازی (مکانیزه کردن) کشاورزی باشد.	به گفته یکی از مسؤولان وزارت بازرگانی، یکی از تجار عمده میوه و ترهبار که ایرانی است و در بازار عربستان سعودی فعالیت چشمگیری دارد، ورود محصولات میوه و ترهبار ایران به بازار سعودی را جزو آرزوهای خود تلقی می‌کرد، اما وی تأکید داشت میوه‌هایی باید وارد بازار سعودی شود که از نظر کیفیت و بسته‌بندی بتواند با کشورهای صادرکننده صاحب نام در رشته میوه و ترهبار به رقابت برخیزد. این تاجر معتقد بود، چنانچه استانداردهای لازم در زمینه میوه و ترهبار ایران از نظر کیفیت، اندازه و بسته‌بندی رعایت شود، صادرکنندگان میوه‌های ایرانی به راحتی می‌توانند بازار سعودی را از آن خود سازند.
در اثر صادرات محصولات کشاورزی و باقی، درآمدهای کشاورزان به حدی خواهد شد که می‌تواند هزینه‌های ثابت و متغیر توین سازی (مکانیزاسیون) کشاورزی را پوشاند و آن را تأمین کنند.	■ رعایت استاندارد در محصولات کشاورزی به ویژه میوه و ترهبار ایران تا چه میزان صدور آنها را تسريع می‌کند؟
تصور می‌کنم بهترین راه تأمین هزینه نوین سازی کشاورزی آن است که بازار صادراتی این گونه محصولات، به ویژه میوه و ترهبار گترش باشد. در اثر صادرات، وضعیت کشاورزان بهتر می‌شود و کشاورزان به سمت تولید میوه‌هایی می‌روند که دارای کیفیت بکان و اندازه برابر باشند.	■ ارعایت استاندارد محصولات کشاورزی به ویژه میوه و ترهبار و بسته‌بندی مناسب آنها اهمیت بسیار زیادی دارد.
تفاوت قیمت‌های بین‌المللی با بازار داخلی به اندازه‌ای بالا است که هر گونه	برخی میوه‌های ایرانی مانند مرکبات و افشه (کنسانتره) آن امروز در بازارهای جهانی خواهان بسیاری دارد. کشورهای ایرانی خوبی خیلی فارس، مرکبات مصری خود را به طور عمده از بربل وارد می‌کنند که حمل آن با کشتن متوسط ۴۰ روز طول می‌کشد و هنگامی که محصول بربلی به بازار مصرف وارد می‌شود، کیفیت و طعم خود

به نکاتی چون بازاریابی بین‌المللی محصولات کشاورزی پردازد. دولت باید اطلاعات و شیوه‌های ورود به بازارهای بین‌المللی را به کشاورزان منتقل کند.

اینکه کدام بازار برای فروش محصولات کشاورزی بهتر است، قیمت محصولات چه میزان است، میزان تقاضا برای محصولات تولیدی کشاورزی چقدر است، چگونه باید روی محصولات تبلیغ صورت گیرد و بسته‌بندی آن چگونه باید باشد، از جمله مواردی است که باید روی آن کار شود تا بستر لازم برای صادرات محصولات کشاورزی به ویژه میوه و ترهبار پدید آید.

چنین بسترسازی باید از سوی دولت صورت گیرد. کسره و زاپن کشورهایی هستند که با اعمال چنین سیاست‌هایی توانسته‌اند در بازار ایران با موفقیت عمل کنند. آنها با تشکیل دفاتری در ایران، مطالعات دقیقی را انجام داده‌اند و اطلاعات مربوط به سلیقه و نیازهای مصرف‌کننده ایرانی و نیز قیمت‌های قابل رقابت در بازار ایران را به تولیدکنندگان خود منتقل می‌کنند.

«جترو» و «کترا» مؤسساتی هستند که بازاریابی محصولات زاپن و کره در ایران را انجام می‌دهند. دولت ایران نیز می‌بایست چنین سیاست‌هایی را به مرحله اجرا درآورد تا از این رهگذار شاهد توسعه صادرات از جمله صدور محصولات کشاورزی باشیم.

کشورهای دیگر به سمت این موضوع حرکت و مجموعه‌های کوچک را به مجموعه‌های بزرگ تبدیل کرده‌اند و در این رهگذار با پوشش هزینه‌های تحقیق و توسعه، کام‌های اساسی در

بهبود وضعیت کشاورزی خود و تویین‌سازی (مکانیزه کردن) آن برداشته‌اند. البته ویژگی‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بخش کشاورزی باید درنظر گرفته شود و با حفظ آن می‌توان شرایط را به وجود آورد تا به سمت کشت صنعتی حرکت کرد.

■ به طور کلی تولید میوه و ترهبار چقدر اشتغال‌زا است؟

۱۱ محصولات با غای و ترهبار بیش از دیگر محصولات کشاورزی، افراد را به کار مشغول می‌کنند. در یک هکتار مزرعه گندم به مراتب افراد کمتری نسبت به یک هکتار با غای به کار مشغول هستند. شاید بتوان گفت افراد شاغل در یک هکتار با غای ۵ برابر افراد شاغل در یک هکتار گندم کاری باشند، زیرا در باع‌ها در مرحله داشت مراقبت لازم است و در مرحله برداشت نیز افراد بیشتری مورد نیاز است.

■ بازاریابی محصولات کشاورزی از جمله میوه و ترهبار چگونه باید انجام شود تا در جهت رشد صادرات این بخش باشد؟

□ بحث بازاریابی محصولات کشاورزی در بازارهای بین‌المللی، موضوعی بسیار جدی است. در این زمینه دولت قادر است کارهای مثبتی انجام دهد. نباید موقع داشت یک کشاورز یا با غدار با درآمد اندک خود

سرمایه‌گذاری و هزینه کردن را برای کشاورزان میسر می‌کند.

■ به نظر شما اجرای این طرح که دولت سرمایه و زمین را در اختیار قشر تحصیل‌کرده قرار دهد تا این قشر با دید صادرات گرایی به تولید میوه و ترهبار پردازد و از این رهگذار به رفع مشکل اشتغال کمک شود، طرح قابل قبول نیست؟

۱۱ در ایران مشکل اشتغال وجود دارد و برای حل آن چنین روشی به عنوان یک روش شناخته شده تلقی می‌شود.

در سطح جهان کشورها با تشکیل مؤسسات کوچک و متوسط اشتغال ایجاد می‌کنند.

مؤسسات کوچک و متوسط در بخش تولید محصولات کشاورزی در ایران نیز می‌توانند با حضور مهندسان این رشته تشکیل شوند. این مؤسسات می‌توانند اشتغال ایجاد کنند، درآمدرا باشند و در عین حال از امکانات طبیعی به حد مقولی استفاده کنند.

اجرای این برنامه برای ایجاد اشتغال در کشور، ارزش آن را دارد که احتیارات ویژه ایجاد شغل را جذب کند و در این بخش هزینه شود.

به نظر من، اگر کشت و صنعت کشور به صورت شرکت‌های تعاونی و یا سه‌های کشاورزی اداره شود و کشاورزان و فارغ‌التحصیلان کشاورزی سهامدار آن باشند، هزینه‌های «تحقیق و توسعه» پوشش داده خواهد شد، زیرا مؤسسات کوچک و افراد نمی‌توانند هزینه‌های «تحقیق و توسعه» را پرداخت کنند.

میوه و ترهبار از تولید تا صادرات	
بازارهای جهانی میوه و ترهبار چنین اصولی را با جدیت رعایت می‌کند.	کالای دیگری که موردنیاز است، وارد کرد.
میوه و ترهبار وارداتی به بازارهای اروپا و آمریکا با شیوه‌های صورت می‌گیرد که سلامت آن همواره حفظ می‌شود. برای آنکه سهم صادرات میوه نسبت به تولید آن افزایش یابد، باید بسیاری از میوه‌ها را تبدیل کرد و سپس به صورت فرآوری شده صادر نمود.	اگر بتوان از محل صدور محصولات کشاورزی کب درآمد کرد و بخشی از این درآمد را صرف ورود محصولات کشاورزی موردنیاز کرد و از این رهگذار یک موازنۀ بازرگانی در بخش محصولات کشاورزی بوجود آورد، این امر قابل دفاع است.
انواع مرکبات، سبب، انگور و انار جزو محصولاتی هستند که می‌توان آنها را به صورت افسرده (کنسانتره) وارد بازارهای جهانی کرد.	به طور اصولی ورود یک طرفه محصولات ایجاد دارد، اما صادرات و واردات کشاورزی به طوری که توازن تجاری داشته باشد، امری قابل دفاع است.
افسره این گونه میوه‌ها را می‌توان به صورت منجمد با کاتیزهای یخچال دار به بازارهای منطقه و حتی اروپا صادر کرد که به این ترتیب ارزش افزوده ناشی از فعالیت صنایع تبدیلی نیز در ایران باقی می‌ماند. گسترش صنایع تبدیلی در ایران سبب می‌شود که کارگر و مواد اولیه در کشور به کار گرفته شود و حمل آن نیز ساده‌تر است.	■ چرا سهم صادرات میوه و ترهبار ایران نسبت به حجم تولید ناچیز است؟ ■ کمی سهم صادرات نسبت به تولید میوه و ترهبار مربوط به مراحل پس از تولید است. محصولات کشاورزی به ویژه میوه، اگر دارای شکل ظاهری مطلوبی نباشد، تقاضا برای آن کاهش چشمگیری می‌یابد.
به طور اصولی نباید محصولات کشاورزی به صورت فله به بازارهای بین‌المللی صادر شود، بلکه باید تمیز و بهداشتی بسته‌بندی شود و مطابق سلیقه بازارهای خارجی صادر گردد. اتخاذ چنین راهبردی، ارزش افزوده ایجاد می‌کند و باعث رشد اشتغال در کشور می‌شود.	محصولات میوه‌ای باید سالم باشد و از کرم‌زدگی و آفت‌زدگی مصون بماند اگر میوه ایران از این موارد دور باشد، مشتریان زیادی در سراسر جهان خواهد داشت.
■ بهترین نقاط پرورش میوه و ترهبار ایران کدام مناطق هستند؟ ■ خوشبختانه در ایران به جز مناطق کویری، بقیه مناطق کشور با توجه به	استانداردهای بهداشتی در مورد میوه مانند هر محصول دیگری بسیار اهمیت دارد. بسته‌بندی میوه نیز باید به نوعی باشد که سالم به بازارهای مصرف برسد.
	■ بیاری از محصولات میوه‌ای ایران باید با هماییما به بازارهای مصرف بررسن، زیرا باید تازه در اختیار مصرف کننده قرار گیرد. رقبای ایران در
	■ آیا تشكلهای صادراتی می‌توانند در توسعه صادرات میوه و ترهبار مؤثر باشند؟ ■ آیا از طریق صدور میوه و ترهبار می‌توان کمبود کالاهایی که نیاز کشور است را تأمین و وارد کرد؟ ■ اگر راهبرد ما یک راهبرد با نگاه به بازارهای خارجی باشد، هم در زمینه محصولات صنعتی و هم در زمینه محصولات کشاورزی، این امر جوابگو خواهد بود.
	اگر محصولات کشاورزی ایران بتوانند به راحتی به بازارهای جهانی صادر شوند، بسیاری از زمین‌های کشاورزی که در شرایط کنونی بازده زیادی ندارند را می‌توان به کشت و پرورش محصولاتی اختصاص داد که در بازارهای خارجی به فروش بروند و در مقابل صدور آنها کالاهایی که شرایط جغرافیایی و اقلیمی مساعدی برای آنها وجود ندارد را وارد کرد. این سیاست بقیه کشورها انجام می‌دهند. این سیاست در واقع سیاست استفاده از مزیت نسبی است.
	اگر در یک منطقه در زمینه تولید میوه و ترهبار مزیت نسبی وجود دارد، می‌توان آن منطقه را به تولید میوه و ترهبار اختصاص داد و با صدور آن

خارجی معتبر در واردات میوه و ترهبار را برای بازدید از نمایشگاههای داخلی تخصصی - صادراتی محصولات کشاورزی دعوت کیم. باید آنها را از نزدیک با تمام مراحل تولید تا توزیع محصولات (میوه و ترهبار) آشنا کنیم تا نسبت به رعایت اصول بهداشتی در ایران اطمینان پیدا کنند. تقبل چنین هزینه‌هایی در واقع نوعی سرمایه‌گذاری برای صادرات میوه و ترهبار می‌باشد.

در همین حال تشکیل نمایشگاههای کالاهای صادراتی از جمله میوه و ترهبار ایران در خارج از کشور نیز سبب می‌شود که مصرف کنندگان بازدیدکننده از این نمایشگاهها از نزدیک با محصولات ایران آشنا شوند. ارایه نمونه‌های میوه ایران به طور رایگان به آنها سبب می‌شود که با طعم و کیفیت آنها آشنا شوند.

باید ذاته مصرف کنندگان خارجی را به سوی طعم و مزه میوه‌های ایرانی کشاند و با استمرار و صادرات، آنها را به مصرف میوه و ترهبار ایران عادت داد. البته تغییر ذاته در مصرف کننده به زمان نیاز دارد، اما اگر استمرار در صادرات وجود نداشته باشد، هزینه‌های اولیه برباد خواهد رفت.

■ این امر به رساندن به موقع محصول به بازار مصرف بازمی‌گردد. در کشور باید فرهنگ صادراتی به وجود آید. این فرهنگ باید به حدی باشد که کارگر، خدمه هواپیما، راننده کامیون حمل بار و... همگی از آموزش‌های لازم در جهت سالم رساندن محصول میوه به بازارهای جهانی برخوردار شوند و تمامی این موارد باید دست به دست یکدیگر بدهند تا شرایط برای صادرات مهیا شود.

به دلیل آنکه در گذشته نگاه ما یک نگاه صادراتی نبوده، به این گونه موارد توجهی نشده است. در صادرات میوه، تمام فعالیت‌ها از چیزی تا رساندن آن به بازارهای جهانی اهمیت دارند. تمرکز در تولید باعث ایجاد تخصص‌ها، سرشکن شدن هزینه‌ها و حرکت به سوی تولید ابیه می‌شود.

■ نمایشگاههای تخصصی میوه و ترهبار چه نقشی در بازاریابی این نوع محصولات دارند؟

۱) یکی از شیوه‌هایی که امروزه در جهان مستداول شده، عرضه محصولات در نمایشگاه‌ها است.

آنچه که در نمایشگاه‌ها در ایران به آن کمتر توجه می‌شود، دعوت از میهمانان خارجی است، در حالی که ضرورت دارد حتی با هزینه خود

تنوع اقلیمی که دارند، برای تولید میوه و ترهبار مناسب هستند.

البته در آینده باید اقلیم‌ها شناسایی شوند و وضعیت خاک و آب و هوای هر منطقه مورد بررسی دقیق قرار گیرد تا مشخص شود که هر منطقه برای کشت چه محصولاتی مفید است.

برای مثال بدترین زمین‌های کشاورزی در ایران می‌تواند به کشت انار که جزو اقلام میوه صادراتی عمله، است، اختصاص یابد.

باید شناسایی اقلیم‌ها به صورت علمی انجام گیرد و کشاورزان و ساگداران به این امر تشویق شوند که محصولی را در هر منطقه بکارنده دارای ارزش بیشتری است و می‌تواند شرایط مناسب تری داشته باشد.

اتخاذ این سیاست بر عهده دولت است تا افراد را در قالب سیستم‌های اعتباری و یارانه‌ای تشویق به تولید محصولات خاص در مناطق ویژه نماید. اگر چنین سیاستی تاکنون

دنیال نشده است، ضرورت دارد یک تقسیم‌بندی اقلیمی و آب و هوایی محصولات باغی در کشور صورت گیرد تا متناسب با شرایط، بهترین محصول به دست آید.

■ با توجه به مزیت‌های نسبی میوه و ترهبار ایران، چرا تجارت این رشته حضور مستمری در بازارهای

جهانی ندارند؟

مدیران، نمایندگان شرکت‌های